

[Mette Madsen]

lyset kan falde i så mange facetter som muligt. Først da kan vi tage endelig stilling til, hvordan loven herefter bør se ud.

Naturligvis skal vi ikke bare sidde og vente. Allerede bemærkningerne giver os rig anledning til at stille en række spørgsmål, f. eks., om den decentralisering, der var denne lovs vimpel, nu var en ægte decentralisering. Hvordan føler man det ude i amter og kommuner? Er man nået frem til det ideelle, at man på den ene side ikke presser noget ned over folk, ikke kvæler det frie foreningsliv, på den anden side får rimelig støtte til lokale initiativer? Hvordan har samarbejdet været mellem amtsmusikrådene og statens musikråd og mellem musikrådet og repræsentantskabet? Er repræsentantskabet rimeligt sammensat, er der overlapninger eller underrepræsentation?

Jeg bad ved førstebehandlingen i 1976 ministeren sørge for, at digtere, dramatikere og oversættere blev repræsenteret, da megen musik er uløseligt forbundet med ord. Jeg beklager, at min henstilling ikke er blevet taget til følge, og jeg vil henstille til kulturministeren, at dette forhold nu bliver ændret.

Vi skal også se på forslaget til en ændring af musikrådets sammensætning. Jeg synes egentlig, det lyder fornuftigt, som der står, at et af medlemmerne skal være udøvende eller skabende kunstner med særlig indsigt i samtidens musik og ikke ved beskikkelsen må være fyldt 35 år. Jeg synes også, det lyder rimeligt, at der skal være en repræsentant for publikum.

Vi skal også se på, om det er rimeligt at ændre § 3, stk. 1, nr. 1, om driften af musikskoler. Umiddelbart synes jeg, ændringen lyder fornuftig, men det kan naturligvis have minusser, som vi endnu ikke kan overse. Det er også en af de ting, vi må kigge på i udvalget.

At amtsmusikrådene nu bliver lovfæstet, er venstre positiv over for. Alle amter har nu oprettet sådanne udvalg, og det vil slå vældigt meget i stykker, hvis disse udvalg eller bare nogle af dem ikke fik lov at fortsætte.

Musikrådet har ud fra de erfaringer, der er indhøstet, fundet frem til et forslag om, hvordan man bør udvide støtten til de forskellige områder inden for musikloven. Vi er i venstre positive over for at udvide støtten i henhold til en lov, der er baggrund for så megen berigelse af børns og voksnes hverdag, men

vi er naturligvis meget interesserede i og kritiske over for, om pengene bliver rimeligt og retfærdigt fordelt på de forskellige musikformer, de forskellige aktiviteter, de forskellige grupper af brugere, og, hvad vi i venstre lægger megen vægt på, hvordan de fordeles geografisk.

Vi synes også, det er godt, at amatørernes muligheder nu bliver væsentlig forbedret. Jeg har været glad for at konstatere, at det ønske, jeg gentagne gange fremkom med i 1976, om der kunne blive bevilget et ekstra årligt Vallekildestævne – det, der nu hedder Brandbjergstævnet – er imødekommet. Jeg synes også, det er rimeligt, at rytmisk musik kommer stærkere ind i billedet, det er jo i høj grad ungdommens musiksprog. Derimod har jeg mødt den anke, at kirkemusik skulle være ladt i stikken. Denne og eventuelle lignende anker må vi naturligvis se på i udvalget.

Vi må også nærmere drøfte baggrunden for ændringen af paragraffen om landsdelsorkestrene og oprettelse af mindre ensembler. I denne forbindelse kommer vi heller ikke uden om at drøfte afgrænsningen, altså hvad er amatører, og hvad er professionelle? Også hele spørgsmålet om, hvor vi får lærere fra til det hurtigt voksende behov, må vi se på i udvalget, det bliver måske et af de allervigtigste spørgsmål.

Jeg har naturligvis ikke kunnet komme hele loven igennem på disse 5 minutter, men jeg vil slutte med at pege på en urimelighed, der er indbygget i loven, og som ikke er løst i dens 4-årige liv. Det er de 2,5 mill. kr., der kommer fra den kulturelle fond. Størstedelen af disse penge stammer fra den 10 pct.s afgift, som alle medlemmer af Koda må afgive til musikformål for at få deres retmæssige penge udbetalt. Det er, så vidt jeg ved, den eneste gruppe i befolkningen, der ekstra beskattes til et øremærket formål. Jeg ved godt, at en ændring heraf ikke kan foretages via musiklovens paragraffer, men må ske ved en ændring af loven om Det kgl. Teater. Jeg vil derfor spørge ministeren, om et forslag til ændring af den lov kunne komme frem så betids, at vi kan drøfte disse to love parallelt i udvalget.

Birte Weiss (S):

Det er sjældent, at et lovforslag giver anledning til så mange superlativer, som mu-